УДК 004.9:374

Нестерова Ольга Юріївна
старший викладач кафедри перекладу
Державний ВНЗ «Національний гірничий університет», м. Дніпропетровськ, Україна
olnesterova1@rambler.ru

ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ РОЗВИТКУ ІНФОРМАЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНІХ ПЕРЕКЛАДАЧІВ

Анотація. У статті розглянуто проблему створення педагогічних умов розвитку інформаційної культури майбутніх перекладачів в умовах вищого технічного навчального закладу. У результаті дослідження визначено, що ключовими педагогічними умовами розвитку інформаційної культури студентів-перекладачів є інтеграція системи розвитку інформаційної культури до процесу професійної підготовки майбутніх перекладачів: врахування проблеми розвитку інформаційної культури під час проектування змісту навчання; створення системи педагогічної комунікації, спрямованої на розвиток інформаційної культури майбутніх перекладачів; забезпечення доступу студентів до навчальних інформаційних ресурсів технічного спрямування.

Ключові слова: інформаційна культура; професійна підготовка перекладача; педагогічні умови.

1. ВСТУП

Постановка проблеми. Інформаційне суспільство вимагає від сучасного фахівця володіння навичками роботи з інформацією професійного характеру. Тому у процесі організації підготовки фахівця, зокрема в галузі перекладу, має бути врахована необхідність розвитку інформаційної культури фахівця.

Формування і розвиток інформаційної культури особистості вивчається багатьма сучасними науковцями. Слід зазначити, що відповідно до концепції інформаційної культури, яку визнають дослідники, і галузі діяльності особистості, інформаційна культура якої розглядається, визначається низку умов розвитку інформаційної культури, як загальних, так і конкретних. Зокрема, на думку М. Недюхи, «основою, своєрідними підвалинами процесу формування інформаційної культури можна вважати:

- формування і розвиток індустрії інформаційних і комунікаційних послуг, у тому числі домашньої комп’ютеризації, зорієнтованої на масового споживача;
- інформатизацію всієї системи загальної і фахової освіти — від дитячого садка до закінчення вищої школи і наступних форм підготовки і перепідготовки фахівців; підвищення ролі кваліфікації, професіоналізму, здатності до творчості як найважливіших характеристик людського потенціалу;
- забезпечення сфери інформаційних послуг духовним змістом, що відповідає українським культурно-історичним традиціям, у тому числі організація потужного україномовного сектора в Інтернеті» [3].

Як бачимо, дослідник характеризує умови розвитку інформаційної культури, які мають бути створені на рівні суспільства.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Серед умов, що забезпечують розвиток інформаційної культури у системі вищої освіти, науковцями

© О.Ю.Нестерова, 2013.

визначаються, зокрема, такі, як наявність бібліотеки, обладнаної сучасними технічними засобами [1; 4], існування у ВНЗ відповідного інформаційного середовища [1;5;8], високий рівень інформаційної культури викладачів [6; 4], цілеспрямована організація навчального процесу [1; 2; 5; 7].

Проте, процес підготовки перекладачів у технічному вищому навчальному закладі характеризується певною специфікою, тому під час формулювання педагогічних умов розвитку інформаційної культури майбутніх перекладачів враховувати саме специфіку професійної підготовки майбутніх перекладачів.

Мета статті полягає у визначенні й обґрунтуванні ключових педагогічних умов розвитку інформаційної культури майбутніх перекладачів.

2. РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕННЯ

Високий рівень розвитку інформаційної культури студента-перекладача є передумовою не лише успішної майбутньої професійної діяльності, а й насамперед передумовою успішного навчання й адаптації до сучасних умов освіти протягом усього життя. Тому умови розвитку інформаційної культури майбутніх перекладачів мають забезпечувати і потреби навчання, і потреби професійної діяльності. Отже, на основі досліджень теоретичної бази проблеми розвитку інформаційної культури майбутніх перекладачів і стану проблеми розвитку інформаційної культури майбутніх перекладачів в умовах вищого технічного навчального закладу можемо визначити такі педагогічні умови, що визначають цей розвиток:

1) інтеграція системи розвитку інформаційної культури до процесу професійної підготовки майбутніх перекладачів: врахування проблеми розвитку інформаційної культури під час проектування змісту навчання майбутніх перекладачів у процесі складання навчальних і робочих програм дисциплін;

2) створення системи педагогічної комунікації, спрямованої на розвиток інформаційної культури майбутніх перекладачів, яка базується на визнанні як студентами, так і викладачами проблеми розвитку інформаційної культури;

3) забезпечення доступу студентів до навчальних інформаційних ресурсів технічного спрямування, які створюють ресурсну підтримку виконання перекладу.

Для організації виконання першої умови — інтеграції системи розвитку інформаційної культури до процесу професійної підготовки майбутніх перекладачів під час організації навчального процесу підготовки майбутніх перекладачів необхідно розв’язати такі завдання:

1) визначити дисципліни, які найефективніше використати для розвитку інформаційної культури майбутніх перекладачів, — базові для розвитку інформаційної культури майбутніх перекладачів;

2) схарактеризувати інформаційні компетенції серед результатів засвоєння студентами навчальних дисциплін, насамперед базових для розвитку інформаційної культури;

3) в організації навчальної діяльності студентів передбачати виконання видів робіт, спрямованих на розвиток інформаційних компетенцій;

4) включити засоби діагностики розвитку інформаційних компетенцій у систему засобів підсумкового контролю.

Серед дисциплін, які безпосередньо розвивають операційний елемент компетенції, що входять до структури інформаційної культури особистості, слід назвати такі, як «Комп'ютерні мережі та телекомунікації», «Інформатика та

комп'ютерна техніка», що вивчаються на 1–2 курсах, і практику на персональних комп'ютерах під час закінчення першого курсу. Опосередковано ж із розв'язанням завдання розвитку інформаційної культури пов'язані всі дисципліни, що вивчаються, через необхідність опрацювання джерел інформації з метою підготовки до різних видів занять і виконання самостійної роботи. Слід зазначити, що уведення додаткових дисциплін, орієнтованих на розвиток інформаційної культури, пов'язане з перевантаженням студентів, скороченням часу на вивчення інших дисциплін тощо. Тому в умовах вищого технічного навчального закладу доцільним є розвиток інформаційних компетенцій шляхом оновлення й удосконалення навчальних і робочих програм тих дисциплін, що вже включено до освітньо-професійної програми підготовки перекладачів освітньо-професійного рівня бакалавра.

Однак, розвиток інформаційних компетенцій в аспекті виконання перекладу має відбуватися у процесі вивчення нормативних дисциплін професійно-практичного циклу, які є ключовими для підготовки майбутніх перекладачів до професійної діяльності. До таких належать, зокрема дисципліни «Практика перекладу з основної іноземної (англійської) мови» і «Практичний курс основної іноземної (англійської) мови». Під час підготовки технічних перекладачів зазначені дисципліни є орієнтованими на комунікативні ситуації, пов'язані з наукою і технікою. Проте потребують удосконалення вимоги до результатів вивчення цих дисциплін. Це насамперед пов'язано з необхідністю вибору системи оцінювання досягнень студентів. Розв'язання цієї проблеми лежить, на нашу думку, у двох площинах. Під час виділення розвитку інформаційної культури майбутніх перекладачів в окремий модуль, доцільним є оцінювання рівня розвитку інформаційних компетенцій у цілому, а за високого ступеня інтеграції процесу розвитку інформаційної культури до вивчення базових дисциплін (без виділення для розв'язання цього завдання в окрему тему) — визначення рівня розвитку інформаційної культури у зв'язку з виконанням перекладацьких завдань.

Проте, перелік компетенцій, яких набувають студенти після закінчення зазначених курсів, не містить інформаційних компетенцій, а, отже, під час їх вивчення не приділяється увага формуванню і розвитку інформаційних компетенцій. Для вдосконалення навчальних і робочих базових програм з урахуванням завдання розвитку інформаційної культури перекладачів доцільно застосовувати такі формулювання:

1) компетенція розпізнавання інформаційних потреб;
2) компетенція пошуку й оцінювання інформації;
3) компетенція зберігання і відтворення інформації;
4) компетенція ефективного використання інформації;
5) компетенція користування інформацією для створення і передавання знань;
6) компетенція використання інформації з дотриманням етичних і правових норм.

Дослідження, проведені нами для з'ясування стану проблеми розвитку інформаційної культури майбутніх перекладачів, показали, що робота з розвитку інформаційної культури студентів-перекладачів фактично проводиться, хоч і має несистемний характер. За таких умов постає необхідність у впорядкуванні й узагальненні знань студентів у цій галузі. У рамках вивчення нормативних дисциплін під час організації навчальної діяльності студентів-перекладачів актуалізуються види діяльності, які доцільно використовувати для досягнення

цієї мети. Слід зазначити, що така система має забезпечувати розвиток як окремих інформаційних компетенцій, так і послідовності практичного застосування набутих компетенцій для успішного виконання перекладацьких завдань. Складаючи системи вправ, слід, на нашу думку, орієнтуватися насамперед на такі її характеристики:

1) мотивація;
2) системність;
3) спрямованість на критичне осмислення;
4) спрямованість на усвідомлення послідовності роботи з інформацією;
5) забезпечення індивідуалізації;
6) увага до всіх інформаційних компетенцій.

У галузі забезпечення мотиваційної основи діяльності студентів-перекладачів чільне місце посідає інформація про працевлаштування. Слід зазначити, що актуалізація інформації про конкуренцію на ринку праці й необхідні провідні навички і знання є важливим елементом підготовки сучасних фахівців незалежно від галузі знань. Так, Н. Тамарська і А. Власова під час розробки психолого-педагогічного тренінгу для студентів педагогічних спеціальностей визначають такі основні навички, формування яких є підготовкою до професійної адаптації й основою управлінської культури майбутнього педагога, як-от: встановлення контакту за допомогою ділової письмової й усної комунікації; володіння вербальними і невербальними способами спілкування з працедавцем; використання ефективних методів переконання й успішних стратегій поведінки; засвоєння системи понять й уявлень, необхідних для психологічного аналізу своєї особистості й соціально-психологічних ситуацій [8, 8].

Усі перераховані навички пов’язані з розвитком інформаційних компетенцій, тому можуть використовуватись як основа мотивації для такої діяльності студентів-перекладачів.

У разі забезпечення системності мають бути враховані всі компоненти підготовки до інформаційної діяльності у контексті формування й розвитку професійних перекладацьких умінь і навичок.

Спрямованість розвитку інформаційних компетенцій на критичне осмислення викликана необхідністю пошуку продуктивних для виконання адекватного перекладу схем роботи з інформацією, якими може користуватися перекладач у своїй професійній діяльності.

Наразі має відбуватися підготовка до необхідності обирати правильну схему роботи з інформацією й коригувати її відповідно до виду й особливостей виконуваного перекладу.

Процес виконання перекладу і процес роботи з інформацією залежать як від професіоналізму, так і від індивідуальних характеристик перекладача, тому під час навчання перекладача має приділятися увага розкриттю індивідуальних особливостей майбутніх перекладачів. З огляду на забезпечення індивідуалізації навчання постає завдання актуалізації знань, умінь і навичок студентів у зв’язку з усіма аспектами роботи з інформацією під час виконання перекладу. Відбувається або формування, або розвиток інформаційних компетенцій відповідно до вихідних характеристик студентів-перекладачів.

У визначенні інформаційних компетенцій як результатів навчальної діяльності студентів під час вивчення базових дисциплін постає проблема підходу до діагностики рівня досягнень студентів у цій галузі. На нашу думку, найдоцільнішим є визначення рівня інформаційної культури майбутніх перекладачів як передумови успішності виконання ними завдань

перекладацького спрямування. Отже, складаючи тести підсумкового контролю, доцільно включити до них завдання, виконання яких передбачає наявність у студентів таких компетенцій:

1) розпізнавання інформаційних потреб;
2) пошуку й оцінювання інформації;
3) зберігання і відтворення інформації;
4) ефективного використання інформації;
5) використання інформації для створення і передавання знань;
6) розуміння економічних, правових та соціальних аспектів, пов'язаних із використанням інформації;
7) використання інформації з дотриманням етичних і правових норм.

Отже, забезпечення умови інтеграції системи розвитку інформаційної культури до процесу професійної підготовки майбутніх перекладачів передбачає виконання низки заходів: визначення інформаційних компетенцій серед результатів вивчення відповідних дисциплін, розробки системи вправ і засобів діагностики рівня розвитку інформаційної культури студентів-перекладачів.

Другою умовою розвитку інформаційної культури майбутніх перекладачів в умовах вищого технічного навчального закладу є створення системи педагогічної комунікації, спрямованої на розвиток інформаційної культури майбутніх перекладачів, яка базується на визнанні як студентами, так і викладачами проблеми розвитку інформаційної культури.

Комунікативні процеси, як відомо, є основою дослідження, формування та розвитку необхідних умінь, навичок та ціннісних орієнтацій. Тому, вивчаючи особливості інформаційної діяльності майбутніх перекладачів, доцільно враховувати загальну специфіку комунікативних зв'язків і якісні показники комунікації майбутніх перекладачів — студентів 1–5 курсів.

Вирішуючи питання опису комунікативних процесів, характерних для студентів-перекладачів, які навчаються у вищому навчальному закладі 4 рівня акредитації, слід, на нашу думку, виходити із загальних психофізіологічних особливостей відповідної категорії студентів.

Перебуваючи у суспільстві в цілому і в окремих суспільних групах, сучасна людина змушена постійно адаптуватися до численних знакових систем, у межах яких відбувається обмін інформацією. Відповідно актуальним стає вміння орієнтуватися в різноманітних сукупностях знаків і значень, закріплених за ними. Для майбутнього перекладача провідного значення набуває також необхідність виконувати роль посередника у комунікативних процесах.

Студентів вищих навчальних закладів, зокрема студентів, які навчаються за спеціальністю «Переклад», можна розглядати як специфічну суспільну групу, що характеризується, зокрема, рисами, такими, як подано нижче.

1. Тривалий час існування (5–6 років).
2. Спільність інтересів як фактор, що об'єднує.
3. Власна знакова система, що використовується для спілкування в межах групи.
4. Сталі комунікативні зв'язки з іншими групами.
5. Орієнтація на виконання ролі посередника у майбутній професійній діяльності.

Комунікація майбутніх перекладачів, студентів першого курсу, характеризується такими основними векторами:

1) «студенти — викладачі»;
2) «студенти — інші студенти»;

3) «студенти — об'єкти, що не пов'язані з навчальною діяльністю».

Вектор «студенти — викладачі» розвивають переважно викладачі, визначаючи кількісні і якісні параметри комунікації, її засоби. Особливістю цього вектора є орієнтація на поступове ускладнення знакової системи комунікації, обумовлене досягненням навчальних завдань відповідних рівнів. Важливим аспектом розвитку цього вектора в умовах навчання є розв'язання завдання розвитку інформаційної культури майбутніх перекладачів, що має базуватися на таких підґрунтях:

- визнання ролі інформаційної культури у подальшому навчанні студентів і майбутній професійній перекладацькій діяльності;
- орієнтування студентів на ефективну роботу з інформаційними ресурсами;
- нерозривний зв'язок навчальної діяльності й розвитку інформаційних компетенцій;
- залучення до комунікативних процесів сучасних технічних засобів.

Вектор «студенти — інші студенти» визначається учасниками комунікації на основі рівності, може здійснюватися через знакові системи різних рівнів складності. Слід зазначити, що цей вектор також має потенціал у галузі розвитку інформаційної культури майбутніх перекладачів в умовах вищого технічного навчального закладу, а саме розвитку інформаційних компетенцій, що пов'язані з роботою з інформацією для навчальних цілей.

Вектор «студенти — об'єкти, що не пов'язані із навчальною діяльністю» може містити риси векторів «студенти — викладачі» і «студенти — інші студенти» з точки зору ініціювання і визначення особливостей. Засоби здійснення комунікації переважно належать до нескладних знакових систем, що є зрозумілими представникам різних шарів суспільства. Цей вектор комунікації має потенціал у галузі розвитку загальної інформаційної культури майбутніх перекладачів.

Проте, об'єднуючи студентів-перекладачів першого курсу в одне ціле, необхідно звертати увагу на неоднорідність такого поєднання. На прикладі (рис. 1) розглянемо поділ студентів першого курсу на групи за критерієм здобутого раніше освітнього рівня.

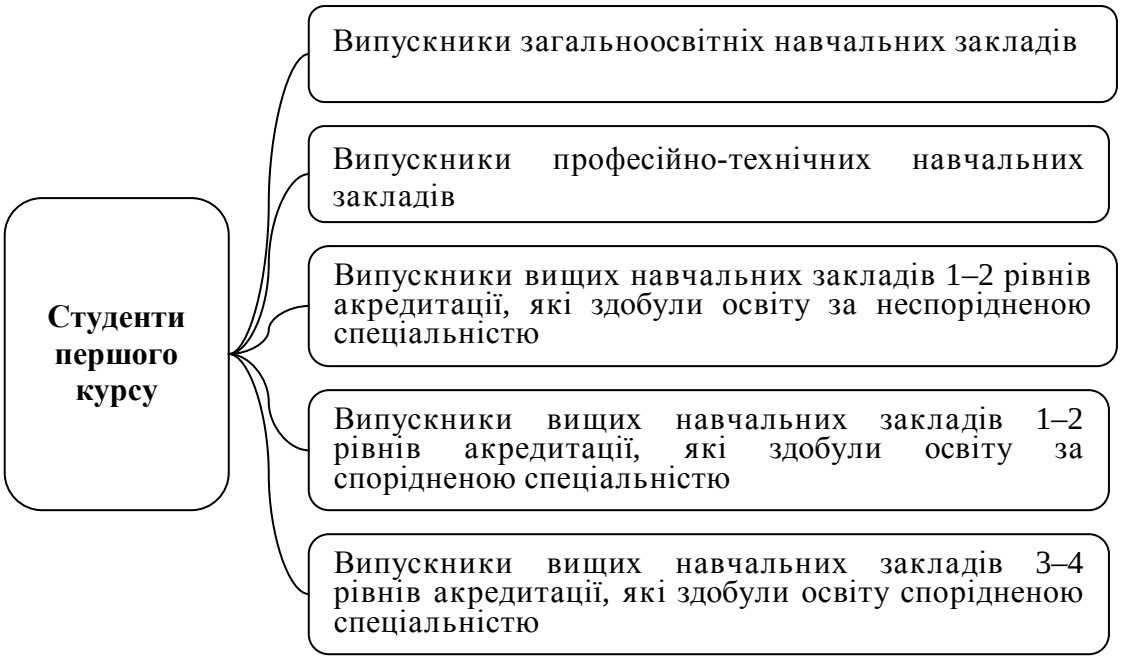

Рис. 1. Якісний склад студентів-перекладачів першого курсу за критерієм здобутої раніше освіти

Як бачимо з рис. 1, серед студентів денної форми навчання, що здобувають освіту за напрямом «Філологія» і спеціалізацією «Переклад», можна виокремити п'ять груп.

1. Випускники загальноосвітніх навчальних закладів (що не мають досвіду роботи за обраною спеціальністю; що мають досвід роботи за обраною спеціальністю; що навчались у класах із поглибленим вивченням філологічних предметів);
2. Випускники професійно-технічних навчальних закладів (що не мають досвіду роботи за обраною спеціальністю; що мають досвід роботи за обраною спеціальністю);
3. Випускники вищих навчальних закладів 1–2 рівнів акредитації (що не мають досвіду роботи за обраною спеціальністю; що мають досвід роботи за обраною спеціальністю);
4. Випускники вищих навчальних закладів 1–2 рівнів акредитації, що здобули освіту за спорідненою спеціальністю (що не мають досвіду роботи за обраною спеціальністю; що мають досвід роботи за обраною спеціальністю);
5. Випускники вищих навчальних закладів 3–4 рівнів акредитації, які раніше здобули вищу освіту за іншою спеціальністю (що не мають досвіду роботи за обраною спеціальністю; що мають досвід роботи за обраною спеціальністю).

Відповідно до належності студента до певної категорії варіюватимуться кількісні і якісні характеристики комунікативних процесів, характерних для тієї чи іншої особи, яка навчається у вищому технічному навчальному закладі четвертого рівня акредитації за спеціалізацією «Переклад». Слід зазначити, що показники рівня інформаційної культури також можуть бути неоднаковими, що впливатиме на організацію навчальної діяльності усієї групи.

Беручи до уваги те, що студенти вузів 3–4 рівнів акредитації навчаються протягом 5–6 років, необхідним є розрізнення особливостей комунікативних процесів, характерних для тих, хто навчається на початкових рівнях, і тих, хто навчається на останніх курсах. Процес становлення фахівця, випускника вищого технічного навчального закладу, тісно пов'язаний із проблемою соціалізації молоді. Результатом розвитку особистості студента є поступове ускладнення знакової системи, якою він користується для забезпечення комунікації.

Для сучасної системи освіти України завдання Болонської декларації є чинником, що визначає як особливості комунікації тих, хто навчається у вищих навчальних закладах, так і педагогічної комунікації. Тому під час організації педагогічної комунікації в умовах вищих закладів освіти 3–4 рівнів акредитації мають враховуватись вимоги Болонського процесу і тенденції української системи освіти, особливістю якої є перехідні процеси, спрямовані на її інтеграцію до європейського освітнього простору.

Викладач вищої школи, будуючи систему педагогічної комунікації, спрямовану на розв'язання загальних завдань вищої освіти, конкретних навчальних завдань, визначених окремими дисциплінами філологічного напряму підготовки, зокрема розвитку інформаційної культури майбутніх перекладачів, не може не брати до уваги такі чинники:

– специфіка організації навчального процесу;
– специфіка дисципліни, що викладається;

– загальні особливості групи студентів, на яку орієнтована педагогічна комунікація;
– характеристики комунікативних процесів групи студентів, на яку орієнтована педагогічна комунікація;
– використання технічних засобів навчання.

Організація вивчення дисциплін, що є базовими для розвитку інформаційної культури майбутніх перекладачів, у вищих технічних навчальних закладах спрямована не лише на опанування окремих дисциплін, а на формування цілісної системи професійно релевантних знань й умінь. У роботі з групами студентів актуалізуються питання, пов'язані з відносинами група — особистість, які можуть бути навіть визначальними, у певних навчальних ситуаціях впливати на вектори комунікації «студенти — викладачі». Вдалий добір методів навчання і діагностики знань створюватиме умови для гармонійного розвитку особистості студента.

Отже, можна зробити висновок про те, що особливості комунікації, здійснюваної студентами-перекладачами вищих технічних навчальних закладів визначаються основними векторами «студенти — викладачі», «студенти — інші студенти», «студенти — об'єкти, що не пов'язані з навчальною діяльністю». Для студентів початкових курсів характерне розшарування на мікрогрупи на основі базового рівня знань зі спеціальності, що є важливим фактором, який впливає на комунікативні процеси, до яких залучаються студенти.

У процесі здобуття освіти різниця між мікрогрупами поступово зменшується, що сприяє об'єднанню тих, хто навчається, і створює умови для якісного розвитку комунікації за всіма трьома векторами.

Педагогічна комунікація, ефективна в умовах вищої школи, визначається низкою чинників, а саме: специфікою організації навчального процесу; специфікою дисципліни, що викладається; загальними особливостями групи студентів, на яку орієнтована педагогічна комунікація; характеристиками комунікативних процесів групи студентів, на яку орієнтована педагогічна комунікація, а також навчальним потенціалом технічних засобів навчання.

Тому для забезпечення педагогічної комунікації під час організації інформаційної діяльності майбутніх перекладачів для розв'язання завдання розвитку інформаційних компетенцій як компонента інформаційної культури слід враховувати перераховані чинники.

Третьою педагогічною умовою, що визначає розвиток інформаційної культури майбутніх перекладачів є забезпечення доступу студентів до навчальних інформаційних ресурсів технічного спрямування, які створюють ресурсну підтримку виконання перекладу. Доступ до таких ресурсів може забезпечуватись посередництвом бібліотеки або комп'ютерного комплексу. Слід зазначити, що важливим є не лише відповідне інформаційне забезпечення навчальної діяльності студентів-перекладачів, а й супровід діяльності самого навчального закладу. Так, І. Румянцев, Ф. Литвин, Г. Румянцева, П. Синельников розглядають у своєму дослідженні вимоги до навчальних закладів різних рівнів, які мають бути певним зразком, що демонструє високий рівень інформаційної культури (освітня установа високої інформаційної культури — за термінологією авторів), це «… навчальний заклад (школа, коледж, ВУЗ, аспірантура та інші), життєдіяльність якого забезпечена повним середовищем автоматизованого інформаційного обслуговування, тобто навчальний заклад, в якому адміністрація, викладачі та ті, хто навчається, підготовані та активно працюють з використанням інформаційних та телекомунікаційних технологій у своїх професійних галузях» [6, 11].

Проектуючи таке середовище, необхідно, на нашу думку, врахувати такі особливості:

1) забезпечення студентів доступом до інформаційних джерел, що містять мінімум інформації, необхідної для навчання;

2) забезпечення студентів доступом до програмного забезпечення, що використовується у їх майбутній професійній діяльності;

3) забезпечення студентів додатковими інформаційними ресурсами, які необхідні їм для виконання перекладів різноманітного спрямування;

4) готовність науково-педагогічних працівників вищого технічного навчального закладу до формування і розвитку в студентів умінь і навичок роботи з названими інформаційними ресурсами;

5) систематичне застосування мотиваційних механізмів, що спонукатимуть студентів до використання у навчальній діяльності доступних інформаційних ресурсів.

Слід зазначити, що доступ до інформаційних ресурсів, необхідних для навчання і виконання перекладацьких завдань може забезпечуватися як посередництвом бібліотеки, що має відповідні сучасні технічні засоби обробки інформаційних запитів, так і за допомогою надання студентам доступу до мережі Інтернет із забезпеченням консультативної підтримки самостійної й аудиторної інформаційної діяльності майбутніх перекладачів.

3. ВИСНОВКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Отже, забезпечення педагогічних умов розвитку інформаційної культури майбутніх перекладачів в умовах вищого технічного навчального закладу, таких, як інтеграція системи розвитку інформаційної культури до процесу професійної підготовки майбутніх перекладачів: врахування проблеми розвитку інформаційної культури в проектуванні змісту навчання майбутніх перекладачів у процесі складання навчальних і робочих програм дисциплін; створення системи педагогічної комунікації, спрямованої на розвиток інформаційної культури майбутніх перекладачів, яка базується на визнанні як студентами, так і викладачами проблеми розвитку інформаційної культури; забезпечення доступу студентів до навчальних інформаційних ресурсів технічного спрямування, які створюють ресурсну підтримку виконання перекладу, передбачає організацію в межах вищого навчального закладу освітнього середовища спеціального спрямування.

Перспективами подальших досліджень може стати розв’язання проблеми створення у межах вищого технічного навчального закладу освітнього середовища спеціального перекладацького спрямування.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Вишнякова Г. Н. Роль библиотеки медицинского вуза в формировании информационной культуры пользователей [Электронный ресурс] / Г. Н. Вишнякова. — Режим доступа URL : http://archive.nbuv.gov.ua/articles/crimea/2007/120.pdf.
2. Гендина Н. И. Информационная культура личности или информационная грамотность: Российский и международный форматы обсуждения проблемы [Электронный ресурс] / Н. И. Гендина, Е .Л. Кудрина // «Крым–2004» : материалы конф. / ГПНТБ России, Ассоциация ЭБНИТ. — Украина, 2004. — Режим доступа URL : http://www.library.ru/1/sociolog/text/article.php?a_uid=158.
3. Недюха М. Інтернет як засіб формування інформаційної культури / М. Недюха, Г. Павленко // Українознавство. — 2007. — № 2. — С. 52–58.

4. Павлова Е. Д. Медиаобразование как способ формирования национальной информационной культуры / Е. Д. Маркова // Приоритетные национальные проекты: первые итоги и перспективы реализации / отв. ред. Ю. С. Пивоваров. — М. : ИНИОН РАН, 2007. — С. 204–208.
5. Пріма Р. М. Культура майбутнього фахівця початкової освіти — показник особистісно-професійної зрілості / Р. М. Пріма // Вісник Черкаського університету. Серія: Педагогічні науки. — 2008. — Вип. 136. — С. 145–149.
6. Румянцев И. А. Физико-математическая школа высокой информационной культуры / [И. А. Румянцев, Ф. Д. Литвин, Г. А. Румянцева и др.] // Педагогическая информатика. — 2002. — № 2. — С. 10–14.
7. Савенкова Л. В. Формування у студентів педагогічного університету вмінь і навичок самостійної роботи засобами бібліотечних технологій : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук : спец. 13.00.04 „Теорія та методика професійної освіти” / Л. В. Савенкова — К., 2007. — 21 с.
8. Тамарская Н. В. Подготовка выпускников — будущих педагогов к трудоустройству (тренинг социально-психологической адаптации) : учебное пособие / Н. В. Тамарская, А. А. Власова. — Калининград : Изд-во КГУ, 2002. — 80 с.

Матеріал надійшов до редакції 10.04.2013 р.

ПЕДАГОГИЧЕСКИЕ УСЛОВИЯ РАЗВИТИЯ ИНФОРМАЦИОННОЙ КУЛЬТУРЫ БУДУЩИХ ПЕРЕВОДЧИКОВ

Нестерова Ольга Юрьевна
старший преподаватель кафедры перевода
Государственное ВУЗ «Национальный горный университет», г. Днепропетровск, Украина
olnesterova1@rambler.ru

Аннотация. В статье рассмотрена проблема создания педагогических условий развития информационной культуры будущих переводчиков в высшем техническом учебном заведении. В результате исследования определено, что ключевыми педагогическими условиями развития информационной культуры студентов-переводчиков являются интеграция системы развития информационной культуры будущих в процесс профессиональной подготовки будущих переводчиков: учет проблемы развития информационной культуры при проектировании содержания обучения; создание системы педагогической коммуникации, нацеленной на развитие информационной культуры будущих переводчиков; обеспечение доступа студентов к учебным информационным ресурсам технической направленности.

Ключевые слова: информационная культура; профессиональная подготовка переводчика; педагогические условия.

PEDAGOGICAL CONDITIONS OF FUTURE TRANSLATORS' INFORMATION CULTURE DEVELOPMENT

Olga Yu. Nesterova
Senior lecturer, Translation department,
State HED «National Mining University», Dnipropetrovs'k, Ukraine
olnesterova1@rambler.ru

Abstract. The article deals with the issue of pedagogical conditions creation for future translators' information culture development in higher technical educational establishments. As a result, it is stated that the key pedagogical conditions for future translators' information culture development are the following: the integration of the information culture development system into professional training of translator, taking into consideration the issue while planning the training process, the creation of pedagogical communication system focused on the future translators' information culture development; providing students with informational resources of technical sphere.

Keywords: information culture; professional training of translator; pedagogical conditions.

REFERENCES (TRANSLATED AND TRANSLITERATED)

1. Vishnjakova G. N. A role of library of medical institute in forming of informative cultire of users [online] / G. N. Vishnjakova. — Available from: http://archive.nbuv.gov.ua/articles/crimea/2007/120.pdf
2. Gendina N. I. Information culture of personality or information literacy': Rossijskij i mezhdunarodnyj formaty obsuzhdenija problemy [online] / N. I. Gendina, E .L. Kudrina // «Krym–2004» : materialy konf. / GPNTB Rossii, Associacija JeBNIT. — Ukraina, 2004. — Available from: http://www.library.ru/1/sociolog/text/article.php?a_uid=158.
3. Nediukha M. Internet as means of information culture forming / M. Nediukha, H. Pavlenko // Ukrainoznavstvo. — 2007. — № 2. — S. 52–58.
4. Pavlova E. D. Mediaeducation as way of formation of national informative cultire / E. D. Markova // Prioritetnye nacional'nye proekty: pervye itogi i perspektivy realizacii / otv. red. Ju. S. Pivovarov. — M. : INION RAN, 2007. — S. 204–208.
5. Prima R. M. Culture of future profassional specialist of primary education - index of personality-professional maturity / R. M. Prima // Visnyk Cherkaskoho universytetu. Seriia: Pedahohichni nauky. — 2008. — Vyp. 136. — S. 145–149.
6. Rumjancev I. A. Phisics and mathematics school of high information cultire /I. A. Rumjancev, F. D. Litvin, G. A. Rumjanceva i dr. // Pedagogicheskaja informatika. — 2002. — # 2. — S. 10–14.
7. Savenkova L. V. Forming for the students of pedagogical university of abilities and skills of independent work by facilities of library technologies: avtoref. dys. na zdobuttia nauk. stupenia kand. ped. nauk : spets. 13.00.04 „Teoriia ta metodyka profesiinoi osvity” / L. V. Savenkova — K., 2007. — 21 s.
8. Tamarskaja N. V. Preparation of graduating students — future teachers to employment (training of socially-psychological adaptation): uchebnoe posobie / N. V. Tamarskaja, A. A. Vlasova. — Kaliningrad : Izd-vo KGU, 2002. — 80 s.